

Anders Clausen, 2018

english below

Oh that I had a thousand tongues
Tinos Quarry Platform / Ίδρυμα Τηνιακού Πολιτισμού

Olga Balema, Gerry Bibby, Juliette Blightman, Anders Clausen, Μαρία Γεωργούλα, Morag Keil, Άννα Λάσκαρη, Maria Loboda, Henrik Olesen / Gerry Bibby, Emanuel Rossetti, Πέτρος Τουλούδης

Επιμέλεια: Nikola Dietrich

Εγκαίνια: 26 Μαΐου, 18:30

με τη διάλεξη-περφόρμανς *Year of the Dog* της Juliette Blightman και τους ήχους του Paolo Thorsen-Nagel

Ίδρυμα Τηνιακού Πολιτισμού, Τήνος

27.05 - 15.09 2018

Ώρες λειτουργίας, Δε-Πε 9:00-15:00

Παρ-Σαβ 10:30-14:00

Η ομαδική έκθεση *Oh that I had a thousand tongues* έχει ως αφετηρία τη γλώσσα, αλλά αποκλίνει από τον άμεσο συσχετισμό της με την επικοινωνιακότητα, μέσω της ανάλυσης και της σύγκρουσης με τις διαδικασίες κατασκευής της.

Μέσα σε ποικίλα, αν και παρόμοια κατασκευασμένα πολιτικά και κοινωνικά τοπία, καθ' όλη τη διάρκεια της ιστορίας (της τέχνης), εικόνες και έννοιες δημιουργούνται διαρκώς για να ακολουθήσουν πραγματικά ή φανταστικά αφηγηματικά ίχνη και σημεία. Το ερώτημα μπορεί να τεθεί ως εξής: πώς μπορούμε να προβούμε στην αναζήτηση μιας

καινούργιας γλώσσας, αποδεσμευμένης από τους περιορισμούς που επιβάλλονται από τις κυρίαρχες κοινωνικές μορφές; Αυτό θα μπορούσε να συμβεί ακούσια, σαν γλωσσική παραδρομή, προξενώντας μια ρήξη στη συνήθη πορεία των πραγμάτων. Κάτι τέτοιο θα ήταν δυνατό να πάρει μορφή μέσα από ένα δημιουργικό πεδίο, όπου η αποδιοργάνωση της γλώσσας προκαλεί διαχωρισμούς και χάσματα που υποχρεώνουν την τέχνη να μιλήσει μια άλλη γλώσσα. Αν κάτι φιλοδοξεί η σύγχρονη τέχνη, αυτό είναι να αλλάξει τους κανόνες του παιχνιδιού ώστε να απελευθερωθεί από τις μονιμότητες που αποδίδονται στο νόημα. Ενδεχομένως θα αποπειραθεί να αδράξει τη μία από τις πολλές προθέσεις που συνοδεύουν τις λέξεις, διαχωρίζοντας τις διαφορετικές ομιλίες, ώστε να αναστοχαστεί πάνω στις κοινωνικές/πολιτικές επιπτώσεις που θα είχε, ίσως, ο σταδιακός συγκερασμός των διαφορετικών γλωσσών.

Οι καλλιτέχνες της έκθεσης επικεντρώνονται στη φωνή, ως άποψη που εκφράζεται ανοιχτά. Αναφέρονται στις μεθόδους μέσα από τις οποίες οι φωνές των ανθρώπων εκδηλώνονται – καθώς αποκαλύπτουν τις ιστορίες και τις αναμνήσεις τους – σε μια προσπάθεια να συνδεθούν με καινούργια ή αβέβαια περιβάλλοντα και διαρκώς μεταβαλλόμενες συνθήκες. Αυτοί οι παράγοντες αποκτούν ακόμα μεγαλύτερη σημασία σε απομακρυσμένες τοποθεσίες, όπως ένα νησί, όπου οι πολλές ιδιομορφίες ενός μέρους και του χρόνου του μετατρέπονται στον ιδιαίτερο φορέα του, όπου τα παρελθόντα του εμπεδώνονται σε μοναδικές λεπτομέρειες που εμφανίζονται στο παρόν, δίνοντας το έναυσμα της μετάφρασης, τόσο για να παραδεχτούμε το υποκειμενικό όσο και για να αγγίξουμε το βαθύτερο.

Η έκθεση αναγνωρίζει τις δυνατότητες του αντικρουόμενου και του ατελούς σε μια ιστορία, της (εσφαλμένης) μετάφρασης και της (παρ)ερμηνείας ως μια πλούσια φλέβα που εκμεταλλεύονται οι καλλιτέχνες.

Όσο πιο πολλές φωνές μιλούν για μια εποχή, ένα γεγονός, ένα συναίσθημα, τόσο πιο πλούσια και γεμάτη γίνεται η ιστορία. Όσες πιο πολλές οι αφηγήσεις, οι δυνατότητες ή άλλες αλήθειες που έρχονται στο φως και παίρνουν φωνή, τόσο πιο ανεξέλεγκτη γίνεται η ιστορία, παρακινώντας να αναδυθούν ποιότητες, άγνωστες ακόμα.

Το **Tinos Quarry Platform** είναι μια ανεξάρτητη πλατφόρμα σύγχρονης τέχνης με ένα πρόγραμμα φιλοξενίας διεθνών καλλιτεχνών από την Ελλάδα και το εξωτερικό, στο νησί της Τήνου. Η συνθήκη της συνέργειας, σε συνδυασμό με την επίδραση του τοπίου, βοηθάει στη δημιουργία και στην ανάπτυξη απαραίτητων δικτύων μεταξύ καλλιτεχνών, θεωρητικών και του κοινού, ανοίγοντας προς ένα χώρο μιας πιο διευρυμένης κοινότητας.

Oh that I had a thousand tongues

Tinos Quarry Platform / Cultural Foundation of Tinos

Olga Balema, Gerry Bibby, Juliette Blightman, Anders Clausen, Maria Georgoula, Morag Keil, Anna Lascari, Maria Loboda, Henrik Olesen / Gerry Bibby, Emanuel Rossetti, Petros Touloudis

Curated by Nikola Dietrich

Opening: 26.05.2018, 18:30

with the lecture performance *Year of the Dog* by Juliette Blightman
and Soundscapes by Paolo Thorsen-Nagel

Cultural Foundation of Tinos in Khora, Tinos, Greece

27.05. – 15.09.2018

opening hours: Mon-Thu 9:00-15:00

Fri-Sat 10:30-14:00

Oh that I had a thousand tongues is a group exhibition that emerges from language, but diverges from its immediate association with communicability by analyzing and breaking with the processes of its construction.

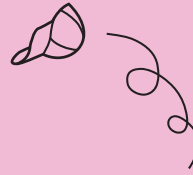
Within various though similarly constructed political and social landscapes, throughout (art) history, images and concepts have been constantly created to follow direct—or fictional—narrative traces and signs. The question could be, how can a quest for a new language be initiated that breaks loose from the constraints set by predominant forms of society? This could happen involuntarily, as a “slip of the tongue” so the English saying goes, causing a rupture in the usual course of things. This could materialize from a creative field where the act of disorganizing language provokes separations and gaps that compels art to speak another language. If contemporary art aspires to anything, it is to turn the rules of the game around so as to free itself from the permanences assigned to meaning. It might attempt to grasp the one in the many of intentions attached to words, separating out the different voices speaking, so as to reflect on the social/political implications of different tongues possibly graduating to one becoming the other.

The artists in the exhibition focus very directly on the voice as opinion openly expressed. They refer to the methods through which peoples’ voices are manifested—as they bring forward their histories and memories—in an effort to connect to new or uncertain environments and ever changing conditions. These factors seem even more pertinent in remote locations like an island where the many particularities of a place and its time become its specific carrier, where its pasts are embedded in singular details appearing in the present, prompting translation to both admit the subjective and court the sensitive.

The exhibition acknowledges the potential of the contradictory and the incomplete in a story, of (mis)translation and (mis)interpretation as a rich source the artists mine. The more voices speaking over a time, about an event, a feeling, the richer and fuller history becomes. The more narratives, possibilities, or other truths that are unearthed and given voice the more uncontrollable the story becomes, inviting yet unknown qualities to flourish.

Tinos Quarry Platform is a forum for contemporary art operating an artist-in-residence program located on the island of Tinos, Greece. TQP invites participants from Greece and abroad to work on a range of artistic and cultural projects. Emergent synergies between artists and the landscape contribute to the development of networks that include both local and international audiences while opening the space to a wider public.

ΙΔΡΥΜΑ
ΤΗΝΙΑΚΟΥ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
CULTURAL
FOUNDATION
OF TINOS

Oh that
I had
a thousand
tongues

Supporting Creativity

NEON

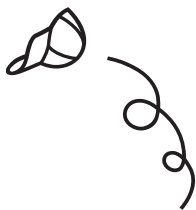
FAST FERRIES

under the auspices

2018 26/05
15/09

Designer: <http://wearestillbb.com/>

<http://tinossquarryplatform.com>
info@tinossquarryplatform.com
[facebook](#) // // // [instagram](#)

